

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 26.03.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 26.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **8817** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.203 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по искова молба от Г. Г. К. с ЕГН [ЕГН], против Столична дирекция на вътрешните работи, като претендира вреди от незаконното му задържане на дата 20.01.2017г. въз основа на Заповед №74/20.01.2017г., издадена от инспектор А. Т. М. на длъжност оперативен работник при 09 РУ на СДВР, с която е задържан за 24 часа в помещението за временно задържане при същото управление, като претендира обезщетение от 30 000 лв. и лихва считано от 20.01.2017г., както и разходите по делото. Претендира, че от задържането му за 24-часа са му нанесени вреди и вредни последици - неимуществени щети чрез незаконен арест, на правно основание "чл.1, 2 ал.1 от ЗОДОВ и чл.5, чл.3 от ЕКЗПЧ", чрез нарушаване на основни човешки права. Противоправното деяние на СДВР се обективизирало в противозаконното лишаване от свобода, изтезания с цел самопризнания, както и набеждаване за извършено престъпление по ЗМ 132/2017г. по описа на 09 РУ СДВР на дата 20.01.2017г., за което ищецът разполагал с протоколи. Също ищецът претендира, че са му нарушени правата по чл. 3 ЕКПЗЧ и чл.5 от същата конвенция, бил задържан произволно за 24 часа в 09. РУ СДВР, претендира че е бит, тормозен, удрян с електрошок, искали да признава деяния, които не е извършил, бил унижаван и заплашван от оперативни работници от СДВР 09 РУ. Бил поставен в килия без вода, без храна, без тоалетна, без светлина, без чист въздух, при унижителни нечовешки условия. Също претендира и нарушаване на чл.5, пар.4 ЕКЗПЧ от СДВР, тъй като на ищеца не била осигурена възможност за обжалване на законността на задържането му, поради което счита и нарушаване на забраната за противозаконно лишаване от свобода - чл.3, пар.1 ЕКЗПЧ. Конкретното ЗМ №132/2017г., по което бил задържан и малтретиран, не било образувано срещу него, по безспорен начин се доказало, че е

невинен.

В изявление от 02.03.2020г. по делото пред СГС, ищецът изрично е посочил, че основанието на иска му произтича от това, че са му нарушени правата по чл.5 пар.1 ЕКЗПЧ, по чл.3 от същата конвенция, "чл.2, 1 от ЗОДОВ", посочва "там бях бит, тормозен, унижаван с цел да ми изтръгнат самопризнания". Изтъква, че бил поставен в килия без тоалетна, без вода, без светлина, дори бил извършен обиск у дома на ищеца с цел намиране на улики. Въпросното ЗМ се водело във връзка със взрив в един вход, от ГД БОП дошли в дома на ищеца да го "заклучат".

В заповед за задържане на лице № 74/20.01.2017г., в която под подписа на полицейския орган за постановяване на задържането, се съдържа изричен печатен текст с указания по съдържанието на чл.72, ал.3, ал.4 и ал.5 ЗМВР, както и относно ограничаването на правата при задържане на основание чл.72, ал.1, т.1-5 ЗМВР. Заповедта за задържането на ищеца е издадена на правно основание чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР. Изрично в печатния текст с поясненията, втори абзац, се съдържа следното: "Уведомен съм, че съгласно чл.72 ЗМВР имам право да обжалвам законността на задържането". Под текстовете с указанията по чл.72 ЗМВР е оформена разписка, според която Г. Г. К. с посочени лични данни, е получил екземпляр от заповедта. Не е посочена изрична дата на получаването, нито на освобождаването на ищеца.

Съдът в определение по делото от 08.02.2021г. е приел допустимост на исковата претенция на основание чл.204, ал.4 АПК, както и, че е предявена срещу надлежен ответник, като е постановил и изпращане на препис от исковата молба с указания до ответника.

По делото е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответника МВР, като се претендира, че искът по делото е неоснователен и недоказан. Касаело се за иск за вреди от административна дейност, осъществявана от държавен орган. Не били ангажирани доказателства, че процесната Заповед № 74/20.01.2017г. е била отменена, същата не била обжалвана, върху заповедта имало подпис на ищеца, и същият бил запознат със съдържанието на акта както и с възможността да го обжалва. Счита за недоказан и вторият елемент на отговорността по ЗОДОВ – претърпени вреди, към исковата молба не били приложени доказателства за твърденията за претърпян физически и психически стрес и дискомфорт през периода на задържането на ищеца, не били ангажирани ди представени доказателства за установяване на физически и психически страдания, или за извършени впоследствие медицински прегледи. Именно медицинско лице било компетентно да установи с точност въздействието на задържането върху психиката и тялото. Не би следвало твърденията да се доказват с гласни доказателствени средства от лица, близки на пострадалия. Недоказани били и твърденията за лоши санитарно-битови условия на задържане, както и упражняването на физическо въздействие върху ищеца.

В отговора на исковата молба също се твърди, че е недоказан и третият елемент за ангажиране на отговорността за вреди – причинно следствената връзка., в случая нямало доказани преки и непосредствени вреди. Твърди се също, че аналогични твърдения за причинени на ищеца психологически дискомфорт и унижение и за същия исков период от време, се съдържали в подадената по адм.д.2068/2020г. по описа на АССГ I отделение, 43 състав, искова претенция, по което имало постановено и влязло в сила решение. Счита, че процесните твърдения за неимуществени вреди се припокривали с тези по цитираното административно дело и същите били причинени

по твърдения на ищеца от бездействието на служители в Отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

По тези съображения ответникът счита исковата претенция по делото за неоснователна и недоказана. Иска от съда да отхвърли исковата претенция, възразява срещу направеното искане за допускане на двама свидетели. Липсвали данни относно лицата и обстоятелствата, които ще се доказват. Алтернативно иска броят на свидетелите да бъде редуциран до един.

Ответникът представя с отговора и иска да бъде прието като доказателство заверено копие на решението по адм.д.2068/20г. на АССГ.

Видно от отговора на ответника, единственото обстоятелство, което не оспорва, са твърденията на ищеца за фактическото му задържане въз основа на заповед №74/20.01.2017г. от инспектор А. Т. М. – оперативен работник при 09 РУ – СДВР за 24 часа в помещението за задържане в 09 РУ-СДВР.

Искът за вреди по настоящото дело е за фактическото задържане на ищеца 0 20.01.2017г. за 24 часа, което счита за произволно лишаване от свобода в нарушение на чл.5, пар.1 ЕКЗПЧ, като искът е за 30 000 лв. нанесени вреди и вредни последици, ведно със законната лихва върху същата сума от 20.01.2017г.

Видно от представеното съдебно решение №730516.12.2020г., постановено по адм.д.2068/2020г., същото касае искова претенция е от различна датата на задържане на ищеца – 21.04.2017г., като неимуществените вреди са претендирани до 14.02.2020г., като съдът е признал искът за основателен само за периода от 12.12.2017г. – 14.02.2020г. – незаконосъобразно бездействие по отразяване в информационните масиви на МВР на актуален статус на личната карта на ищеца, в останалата част искът е отхвърлен като неоснователен. Няма съвпадение на основание и период на вредите.

На основание изложеното, съдът следва да насрочи делото в открито съдебно заседание с призоваване на страните и даде указания по доказателствената тежест, с оглед на което

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 12.04.2021г. от 09:45ч., за която дата и час да се призват страните - ищецът Г. Г. К., ответникът Столична дирекция на вътрешните работи и Прокуратурата.

ПРЕПИС от отговора на исковата молба от ответника Столична дирекция на вътрешните работи, да се изпрати на ищеца.

УКАЗВА на страните разпределението на доказателствената тежест съобразно правната квалификация на иска по чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди:

УКАЗВА на ищеца, че:

- носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици

- следва да докаже всеки елемент от състава на отговорността за вреди по чл.1 ЗОДОВ,

а именно: вид и размер на причинените вреди; пряка причинна връзка между незаконосъобразната заповед и вредите, които се претендират.

УКАЗВА на ищеца, че всички обстоятелства, съставляващи елементите по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на държавата за вреди, освен фактическото му задържане на 20.01.2017г. в арестно помещение на 09 РУ - СДВР, са спорни по делото.

УКАЗВА на ищеца, че има възможност да се запознае с отговора на ответника и представените по делото доказателства във връзка със задържането му на 20.01.2017г. и да направи искания за доказателства, които иска да бъдат събрани от съда, в първото съдебно заседание. .

УКАЗВА на ответника, че носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, въз основа на които оспорва исковата претенция, подробно описани в отговора на исковата молба.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че основанията на иска и оспорванията от ответника, са изложени в мотивите на определението.

УКАЗВА на ищеца, че не ангажира доказателства по твърденията си.

Определението не подлежи на обжалване, преписи да се връчат на страните и се уведоми Прокуратурата.

Съдия: